

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1097/2025
16.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Макевића, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Београду КТИ бр. 128/15 од 05.07.2024. године и Вишег суда у Београду Кв бр. 3075/24 од 28.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Макевића, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Београду КТИ бр. 128/15 од 05.07.2024. године и Вишег суда у Београду Кв бр. 3075/24 од 28.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Београду КТИ бр. 128/15 од 05.07.2024. године у ставу I изреке, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова изабраног браниоца адвоката Марка Макевића поднет дана 09.05.2024. године, па је утврђена висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити поменутом адвокату као изабраном браниоцу окривљеног АА, на рачун ближе опредељен у изреци у износу од 284.250,00 динара и то за радње ближе опредељене у ставу првом изреке. У ставу II изреке, одбијен је захтев за накнаду трошкова адвоката Марка Макевића у преосталом делу до висине постављеног износа од 686.250,00 динара као неоснован. У ставу III наложено је рачуноводству Вишег јавног тужилаштва у Београду да изврши исплату трошкова поступка адвокату Марку Макевићу у напред наведеном износу у року од 30 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду Кв бр. 3075/24 од 28.05.2025. године одбијена је жалба изабраног браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Макевића од 13.07.2024. године, изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Београду КТИ бр. 128/15 од 05.07.2024. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Макевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијана решења у целини укине и предмет врати Вишем јавном тужилаштву у Београду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Макевића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су, сходно цитираној законској одредби, права браниоца одређена и ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Марко Макевић је пуномоћјем овлашћен од стране окривљеног да га заступа у овом конкретном кривичном поступку. Наредбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду КТИ.бр. 128/15 од 22.04.2024. године према окривљеном АА обустављена је истрага по наредби о спровођењу истраге КТИ бр. 128/15 од 08.04.2015. године, због постојања основа сумње да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика. Након доношења наведене Наредбе изабрани бранилац окривљеног - адвокат Марко Макевић поднео је дана 09.05.2024. године Вишем јавном тужилаштву у Београду захтев за накнаду трошкова поступка које је имао као бранилац окривљеног АА, а који су

настали пред тим тужилаштвом о ком захтеву је одлучено побијаним правноснажним решењима.

Како је у конкретном случају, након обуставе истраге против окривљеног, његов бранилац - адвокат Марко Макевић захтев за заштиту законитости поднео у погледу соптвених трошкова које је имао као бранилац, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у интересу одбране окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, то Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Врховни суд указује да је према одредби члана 265. став 1. ЗКП, сходно којој се одлука о трошковима кривичног поступка доноси и када је одбачена кривична пријава, једини титулар права на накнаду трошкова кривичног поступка које је окривљени имао у поступку, међу којима су и нужни издаци и награда његовог браниоца, управо окривљени, тако да се трошкови кривичног поступка на име нужних издатака и награде његовог браниоца из буџетских средстава суда, досуђују искључиво окривљеном на његов захтев, а не његовом браниоцу како је то у овом кривичном предмету одлучено побијаним решењима.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић